

gine čisto, naj se to še enkrat ponovi. To se razumi, da le tako platno se more še osnažiti, katero je samo nekoliko posmojeno, ne pa sežgano.

Kmetovalec.

Edenajst štipendij za štajerske gluhoneme je do 25. aprila t. l. razpisanih. Prošnje se vlagajo pri deželnem odboru v Gradcu.

Bčelarsko društvo štajersko je te dni svojim udom razposlalo nemško knjižico o svojem delovanju v preteklem letu. Društvenikov šteje 537 in ima 5 podružnic: v Radgoni, v Celju, v Aniški dolini, v Gleisdorfu in v Mariboru.

Vinorejska šola pri Mariboru je z 1. marcem začela 6. šolsko leto in šteje 40 učencev, 36 Štajercev in 4 Dalmatince, ki imajo državne štipendije in v šoli ostanejo 3 leta.

Sejmovi na Štajerskem. 9. aprila v Dobovi, v Vojuniku, pri sv. Lenartu v Slov. Goricah, v Središču, v Rogatcu in v Cirkovicah; 10. aprila v Koprivnici; 11. aprila na Vranskem, pri sv. Mohorju, v Radmanicah in v Prepolah.

Dopisi.

Iz ptujske okolice. Čudom sem se čudil, prebravši „poslano“ iz Ptuja v poslednji št. „Gosp.“ Tega nisem vaju, da bi mi kdo laži očitil, in čeravno sem študiral „olikanega Slovenca“ in vem, da „cartanemu“ spolu človek ne sme veliko oporekati, in tudi ne želim, kar se tiče „otesanosti“ z g. nadzornikom Ranarjem pod enim vatlom stati, vendar ker gre za mojo čast in resnicoljubnost, ne morem drugače, kakor javno izreči: tudi od Vas premila gospodična Terezija si ne dam očitati nobene laži. Čujte toraj moj odgovor.

1. Vse je res, kar sem poročal v 12. števil. „Gosp.“ o nadzorovanju g. Ranarja. Edina pomota (ne laž) v celem dopisu je ta-le, da ni nadzorovanje trajalo do pol ene, ampak samo le do četrt na eno. To četrt ure rad prekličem, a druga nič. Vi blaga gospodična, bi bili morali lepo molčati o vsem, kar se je med vama z g. R. godilo, pa ne vsakemu tožiti, s kom ste se sešli, tako da je že drugi dan po celem mestu znano bilo, kako da je bil g. inšpektor z vami „grob, ja sehr grob“. Mojega sosedu in dobrega prijatelja deklinice tudi obiskujejo Vašo šolo, in so mi marsikaj pravile, kar sem pa za se obdržal. Edino, kar obžalujem, je to, da sem nepozvan potegnil meč za Vas, hotel Vas braniti pred sovražnikovim napadom, zdaj pa vidim, da Vi ne marate za me nesrečnega viteza. Ne bom več, oprostite! Lepo je, da ste „hvaležni“, le škoda, da g. nadzorniku niste roke poljubili, ker je on Vam ni hotel, kar bi se bilo sicer pristajalo.

2. Bralcem „Slov. Gosp.“ pa bodi v pojasnenje povedano, da gospodična Trezika ne ve niti ene slovenske besede, čeravno že dokaj let zavživa na Slovenskem kruhek, da toraj tudi tisto „poslano“ ne more biti sad iz njenega drevesa.

Kdo bi ne vedel, koliko so taka v „zadregi“ skovana popravila vredna? Dobro poznamo „Tomažeka“, *) ki se je g. Trezike usmilil. Pa tega mu ne verjemo, da bi on ne vedel, koliko je to vredno, če mu kdo prilopne krepko zausnico, potem ga pa zopet malo poboža. Najprej je g. nadzornik baje grajal, potem pa hvalil tudi... Male, 6—10 letne otroke eden in isti dan nad sedem ur sem pa tujan izpitavati, da to ni muka — hvala Vam lepa, nježni gospodek, za ta poduk! Meni pa se vidi, da je tako ravnanje celo proti postavnim določbam, ki ostro prepovedujejo malih otrok preobloževati. Poglejte dotične paragrafe, ter nam jih naznanite; morebiti priskrbimo g. Ranarju pri vis. dež. šolskem svetu kako pohvalo.

Janko Najdiga, pošta: Iščime br. 11.

Iz Ptuja. (Razne stvari.) Dne 28. marca popoldne od 2—3 imeli smo par korakov zvonaj mesta na severni strani strašen ogenj. Pogorel je g. Zavec. S tako silo je divjal grozovit plamen, da se ni dalo mnogokaj rešiti, čeravno so naši pionirji in tudi mestno gasilno društvo nemudoma na pomoč prihiteli. Govori se, da je neko nesramno ženstvo iz gole hudobije ogenj zaleгло. Drugi dan potem, ravno veliki četrtek zvečer med 8—10 bil je zopet velik ogenj v naši bližini; tam doli v Spuhljih pogorelo je sredi vasi 5 posestnikov. Eden, ki si je hotel konje rešiti, se je hudo poškodoval, tako, da še do danes ni prišel k zavesti. Tisti nesrečnež, ki je bil pri onem pretepu na Bregu unekraj Ptuja dne 4. marca (Slov. Gosp. števil. 11.) tako hudo ranjen, da je v malo dnevih potem v tukajšnji bolnišnici umrl. Njegova divja razposajenost prinesla mu je rano smrt. Na veliki petek popoldne so prignali enega onih dveh beguncev ptujske gimnazije, o katerih je „Gosp.“ že večkrat poročal „per šub“ nazaj in sicer iz Sezane. Nekde pri Monfalcone so ga žandarji vlovili. Pravil je, da sta se tam na morskih obalah stepla in ločila, in da nič ne vé, na katero stran jo je uni potegnil. Potepal se je skoraj dva meseca. Stariši drugega potepina neizmerno žalujejo, tem bolj, ker jim je odšel edino dete. Oče je že samega žalovanja celo zbolel, mati pa tudi skoraj noč in dan solze toči. Ti Nedeljkov Hanzek, ti se pa še vedno smejiš *) kaj? — Kakor se je po nemških časopisih bralo, izgubili bomo c. kr. okraju sodnika ptujskega g. Greistorferja. Premiščen je k deželni sodnji v Celovec. Škoda ga bo. Bil je pameten mož in moder uradnik, kakoršnih je malo. Govoril je tudi lepo slovenski z ljudstvom. Na velikonočno nedeljo pripravili so nam naš preljubljeni visokoč. g. prošt nepričakovano veselje, ker so po triletnem prenehanju zopet služili slovesno

*) „Ein verunglückter Student“, sicer pa fleten dečko, rodoljub, celo slov. pisatelj. No! če pomislimo, da še nima izpita, tudi še nobene definitivne službe ne, mu pač ne smemo zameriti, da se je hotel hudemu g. inšpektorju nekoliko prikupiti. Bog daj srečo!

*) Prim. „Slov. Učitelj“ števil. 6. dopis iz Maribora.

„škofovsko“ sv. mešo. Bog jih ohrani še dolgo let in jim daj skoraj popolnoma zdravje na obeh očesih!

Iz Čadrama. (Pogreb nedolžno umorjene.) Preteklo sredo pokopali smo prav pridno dekle Ana Gajšek, ki je bila sv. Jožefa praznik na večer od tolovajev napadena in umorjena. Njeni hišni gospodar v Oplotnici L. Magerl je za nekaj čez 100 fl. zlata in srebra eropan, ker tolovajem se ni posrečilo več denarjev najti, akoravno ga je še bilo. V začetku se je mislilo, da je bilo 500 fl. odnešenih. Ana Gajšek bila je rojena l. 1839. na Sladkigori in je pred 2 letoma prišla služiti v Oplotnico, potem ko je že v prejšnji službi enkrat bila tolovajem v roke prišla, ki so njo zvezali pa pri življenju pustili. Čeravno tukja se je vsem dobrim v našej fari kmalu prikupila, kakor bi domača bila, ker je bila pravi izgled kerščanskega dekleta. Zato pa je tudi žalost bila velika, ko se je zaslislalo, da je umorjena in sočutje se je kazalo tudi posebno pri njenem pokopu; domača dekleta so njo v beli obleki nosila in g. župnik so po odpetih biljah in sv. meši v kratki nagrobnici razložili, da pri tem pokopu žalost po pravici navdaja zavoljo vnebovpijočega hudodelstva celo Čadramsko župnijo in še daljo okolico, kajti človek, ki tako hudobijo storiti zamore je hujši od divje zverine. Edino kar nas tukaj močno tolaži je to, da je A. G. tako nedolžna kot mučeničica umrla. Rajna je vselej tako živela, kakor bi njej bilo tisti trenutek umreti treba. Smrt jo je zadela nepričakovano pa dobro pripravljeno. Bog je pripustil, da se je to hudodelstvo zgodilo v poduk nevernim naše fare, ki ne marajo za Boga, ne za cerkev, naj bi spoznali, kam človek brez vere zabrede, pa tudi dobrim v potrjenje, da bodo toliko bolj stanoviti v dobrem in vsaki čas pripravljeni pred božjega sodnika stopiti, kakor rajna Ana. Na pokopališču so še dekleta svoji rajni sestri milo za slovo zapela in vse pričujoče so solze posilile in le edina misel in prepričanje, da umorjena, ker je v božji milosti smrt storila, zdaj Boga gleda, je vse tolažila. Naj v miru počiva!

Iz Slov. Gradca. (Nekaj za naše poslance.) Ljudstvo tukajšnjega okraja je jako razburjeno; kajti stari okrajni zastop in njegov odbor še vedno naprej uradujeta, akoravno je že skoraj 7 mesecev preteklo, kar je bil novi narodno-konservativni zastop izvoljen. V sedmih mesecih vlada ni časa najšla novoizvoljenega okrajnega načelnika gospoda Franca Pehar-a, c. k. okrajnega sodnika v Slov. Gradcu in njegovega namestnika gospoda dr. Jožefa Sue-a, mestnega župnika v Sl. Gradcu svetlemu cesarju za potrditev predložiti. Ker se bo pa to vprašanje vendar le rešiti moralo, ako bi morali tudi osebno do presvitlega cesarja iti, zato ravno zdaj stari okrajni zastop vse žile napenja, prihodnjemu okrajnemu zastopu delovanje spati in hoče torej dva uda

iz svoje sredine v okrajni šolski svet spraviti (dve dopolnitveni volitvi v šolski okrajni svet ste namreč potrebni) in okrajno hranilnico rokam mestnega zastopništva izročiti. Vse to bi se bilo imelo že 21. preteklega meseca v javni seji sklenoti, pa narodno-konservativni okrajni zastopniki so sejo zapustili in na tak način ponzročili, da je bilo za sklepanje premalo zastopnikov navzočih. Prihodnji petek hoče okrajni načelnik zopet sejo sklicati, in z vso silo svoj dnevni red rešiti, to se pravi, okraj ob hranilnico in dva glasa v okrajnem šolskem svetu spraviti ter žuga vsakega okrajnega zastopnika, ki k seji ne pride, v denarjih kaznovati. Toda okrajni zastopniki se takega žuganja ne bojijo. Kajti oni tem gospodom ne priznavajo pravice, da bi smeli za celi okraj veljavno kaj sklepati. C. k. okrajni glavar plemeniti Strohbach, ki je še iz Ptuja dobro znan, namreč dveh dopolnilnih volitev v okrajni zastop in sicer v skupini kmečkih občin in velikega posestva ni hotel razpisati, tako da zdaj ti dve skupini v okrajnem zastopu niste več postavno zastopani, in da ti dve skupini tudi v odboru nimata nobenega zastopnika, akoravno bi jih po postavi morale imeti. Naj tedaj taki nepostavno sestavljeni zastop sklepa kar hoče; mi takih sklepov ne moremo za postavne imeti, in bomo če bo potreba zoper nje tudi pri upravnističnem sodnijskem dvoru se pritožili. Naše gg. poslance pa bi prosili, naj bi se za tukajšnjo ubogo slovensko „rajo“ potegnili!

Iz Dobropolej. Tukajšnja podružnica sv. Nikolaja pod Goro, že v zdavnih časih sozidana, je žalibog sedaj v prav slabem stanu. Popravljala se je le toliko, da dež ali sneg priprosto izdelanih kipov ni izpiral. Ako jo še dalj časa pustimo brez poprave, nam bo gotovo razpadla. Iz sreča radi bi mi podružniki sami za popravo potrebne stroške žrtvovali, ali ker smo imeli že par let tako slabo letino, da ubogi kmetič komaj samega sebe preživi, nam je nemogoče samim zmagati vse stroške, dolgo odlagati in čakati pa z delom tudi ne smemo. Ker imamo ravno zdaj izvrstnega podobarja tukaj, ki nam bo naredil nova stranska altarja, velikega pa prenovil, se vljudo priporočamo vsem, ki so nam v stanu kaj pomagati, posebno prečastiti duhovščini in drugim gospodom, ki hočejo za lepšavo cerkve kaj dobrega storiti, da nas pri tem delu po svoji moči podpirajo. Kedar doživimo boljših let, se bomo prav radi spominjali dobrotnikov in iz sreča radi na pomoč prihiteli tudi drugim srenjam, kedar bodo potrebovale naše pomoči. Hvaležni bomo za vsak še tako majhen znesek.

Anton Grm, cerkveni oskrbnik pod Goro
pošta Videm pri Vel. Lašicah.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Dnes 5. aprila začneje naši deželni zbori zopet zborovati. Čas pa jim je